

A MI PÁSKABÁRÁNYUNK

2017. április 16.

– Sandersné dr. Kovács Erzsébet tanításának élőben elhangzott szövege belső használatra –

A drága Úr Jézus kegyelméből a húsvétot ünnepeljük, és talán azok is eljöttek ma, akik nem rendszeresen járnak közénk, de a húsvét megünneplése a szívükön volt. Jézus Krisztus hatalmas megváltói munkáját, a szenvedését, kereszthalálát, és a feltámadását szeretnénk ma együtt megünnepelni. Ebben az ünnepelésben nem maradhat el, hogy bele ne nézzünk az Igébe. Megnézzük, hogy honnan is indult a húsvét.

Honnan származik ez az ünnepünk? Mi a háttere a húsvétnak? Vajon a Bibliában hol találunk erre utalást? Hogy ünnepeljük a húsvétot? Nem kell sokat lapozni, ha elkezdjük a Bibliát olvasni, rögtön a Mózes második könyvénel találkozunk vele. Ez az első ünnepe az Ószövetségben a zsidó népnek, Izrael népének. Mózes 2. könyvében olvassuk Isten rendelését erről az ünnepről. Szeretném nektek felolvasni, ahogy a Szentírás írja, mert ez magáért beszél. Előképe volt a mi Krisztusunknak.

2MÓZES 12,1–14.

1. Szólott pedig az Úr Mózesnek és Áronnak Egyiptom földjén, mondván:

Egyiptomban volt a zsidó nép fogságban, rabszolgaságban nagyon szörnyű körülmények között. A fáraó, Egyiptom királya nyomorgatta és sanyargatta a népet. Igen-igen sanyarú sorsuk volt. Isten szólt egy választottjának, Mózesnek, hogy te leszel az, aki által kiszabadítom a népemet Egyiptomból, és beviszem őket az ígéret földjére. Megváltom őket ebből a rabságból. Elment Mózes a fáraóhoz, és a fáraó minden esetben visszautasította Istennek ezt a kérését, hogy engedje az Ő népét szabadon. Engedje el az Ő népét az Úr imádatára. Jöttek a csapások, egyik csapás a másik után Egyiptom földjére ezért, mert a fáraó szíve megkeményedett. Nem engedte el Izrael népét. Kilenc csapáson volt túl Egyiptom földje, amikor szólt újra Isten Mózeshez, és mondta, hogy ez alkalommal olyan csapás következik, amely az elsőszülötteiket érinti majd, és ha ez bekövetkezik, el fog engedni benneteket a fáraó. Szabaddá lesztek. Itt kezdjük olvasni a történetet.

2. Ez a hónap legyen néktek a hónapok elseje; első legyen ez néktek az eszten-dő hónapjai között.

Azt mondja, hogy ez egy új kezdés. Az Úr mondja, hogy innen fogjuk az időt számolni, ez lesz az első hónap. Ez a páska ünnep, a húsvét ünnepe, a Bárány ünnepe. Innen egy új kezdés jön az életünkre. Ezért ez lesz az első, a hónapok között nektek.

3. Szóljatok Izrael egész gyülekezetének, mondván: E hónap tizedikén mindenki vegyen magának egy bárányt az atyáknak háza szerint, házanként egy bárányt.

Mondd nekem, hogy bárányt! Itt kezdődik. Evvel utal Isten arra, hogy a család minden tagjának elküldi azt a drága és szent Bárányt, akit mi húsvétkor ünneplünk. Egyetlen családtag sem marad ki belőle.

4. Ha a háznép kevés a bárányhoz, akkor a házához közel való szomszédjával együtt vegyen a lelkek száma szerint; kit-kit ételéhez képest számítsatok a bárányhoz.

Látod, Isten hogyan gondolkodik, ha kevesen lennének a bárányhoz? Az nem fordulhatott volna elő, hogy a bárány kevés a ház létszámához, mert akkor Isten megszorította volna. Látod, ha a háznép kevés, akkor mit kell tenni? Akkor a házához közel lévő szomszédjával együtt vegyen a lelkek száma szerint. Számítsatok be kit-kit az étele szerint a bárányhoz.

5. A bárány ép, hím, egyesztendős legyen; a juhok közül vagy a kecskék közül vegyétek.

A báránynak épnek kellett lennie, szeplőtelennek, tökéletesnek. Hiba nélkülinek kellett lennie, mert áldozat lesz belőle.

6. És legyen nálatok őrizet alatt e hónap tizennegyedik napjáig, és ölje meg Izrael községének egész gyülekezete estennen.

Ha megszámolod a napokat, akkor ez azt jelenti, hogy azt a drága kicsi bárányt öt napon keresztül a család szeretgette, és megszerette. Képzeljétek el, egy tökéletes kis bárány, akin nincs egy kis kivetnivaló hiba sem. Befekszik az ágyukba, és együtt esznek, és együtt vannak a házban. A házban kellett bent tartani, mint egy családtagot. Úgy kellett azt a bárányt maguk közé befogadni. Képzeld el, hogy a gyerekek mennyire megszerették azt a kis bárányt! Öt napig kellett így tartani. Istennek minden egyes mozzanattal megvan a célja, hogy miért kellett úgy tenni, és mire utal ezzel. Tudják meg a legkisebbek is, hogy mit érzett Isten, amikor az Ő drága szent Bárányát kellett feláldoznia. Isten azt mondta, hogy öt napig legyen őrizet alatt, majd este ölje meg Izrael közösségének egész gyülekezete. A gyülekezet minden tagjának jelen kellett lennie családonként, amikor ezt a bárányt megölik. A legkisebbnek is látnia kellett, hogy min megy keresztül az a bárány, amikor az életét kioltják. Nem hátul, a ház mögött gyilkolta le az édesapa, hanem az egész családnak együtt kellett lennie, hogy lássák azt a szenvedést, ahogy azt a megszeretett bárányt megölik, és akinek a szenvedését a legkisebbnek is látnia kellett. Istennek ezekkel az utalásokkal minden egyes apró momentummal üzenete van a számunkra. Ezeket meghalljuk most húsvétkor! Ámen! Miután megölik ezt a bárányt, így szól a további utasítás:

7. És vegyenek a vérből, és azokban a házakban, ahol azt megesszik, hintsenek a két ajtóféltre és a szemöldökfára.

Döbbenetes, mert a vértől általában az ember iszonyodik. Ha csak elvágjuk az ujjunkat és folyik a vér, akkor felszisszenünk, és próbálunk nem odanézni, mert olyan szörnyű dolognak tartjuk, ha vért látunk. Azt mondta az Úr, hogy meg kell ölni azt a bárányt, és venni kell a vérből. Mit kell tenni vele? A bárány húsát meg kellett enni, a véré pedig fel kellett fogni. Azt mondta, vegyenek a vérből és hintsenek a két ajtóféltre és a szemöldökfára abban a házban. Isten pontosan utalást tesz arra, hogy a húst hogy kell megenni? Tűzön kellett megsütöni. Nem lehetett például vízben megfőzni, meg kellett sütni, mert ez is előképe volt annak, hogy a Krisztus, aki a bűneinket magára vette, Istennek az emésztő tüze felemésztette azt. Tűzön sütve kellett a bárányt elkészíteni. Azt az emésztő tüzet, ami megemésztette a mi

Úr Jézus Krisztus Bárányunkon a világ minden bűnét, amit magára fogadott, ez a tűz jelzi. Egy tűzön kellett megsütöni.

8. A húst pedig egyék meg azon éjjel, tűzön sütvé, kovásztalan kenyérré és keserű füvekké egyék meg azt.

Vajon miért kellett kovásztalan kenyérré és keserű füvekké megenni? Fogunk erre utalást nézni, hogy miért kovásztalan kenyérré kellett fogyasztani a bárányt, hiszen a kovással ellátott, kelesztett kenyér az sokkal kellemesebb! Az Úrnak megvolt ezzel is a célja, mire utal azzal, hogy nekünk kovásztalan kenyeret kell enni. Amikor ünneplik ezt évről évre, esztendőről esztendőre, hét napig kovásztalan kenyeret kell enniük, ezért ezt az ünnepsort kovásztalan kenyerek ünnepeként is nevezik a zsidó szokások szerint. Kovásztalan kenyérré, keserű füvekké. Miért kellett keserű füvekké enni? Vissza kellett emlékezniük, hogy az Úr abból a keserű sorsból hozta ki őket, amikor kiszabadította őket. A múltba való visszaemlékezésünk célja mindig csak az legyen, hogy lássuk benne az Úr jóságát, hogy honnan hozott ki minket. Hogy micsoda keserűségből, micsoda nyomorból, micsoda gyalázatból, mély helyzetekből, a bűnnek a rabságából, a szellemi halálból hozott ki minket. Ezért adja a keserű füveket erre az ünnepre, hogy tudd meg, hogy arról a mélységről kihozott a Kánaán földjére. Ezek után az Úr még hozzáteszi, hogy meg kell enni a bárányt teljesen. Nem lehetett reggelre hagyni belőle.

9. Ne egyetek abból nyersen, vagy vízben főtten, hanem tűzön sütvé, a fejét, lábáraival és belsejével együtt.

Teljesen el kellett fogyasztani a családnak azt a bárányt.

10. És ne hagyjatok belőle reggelre, vagy ami megmarad belőle reggelre, tűzzel égessétek meg.

Hozzáteszi az Úr:

11. Ily módon egyétek azt meg: Derekaitokat felövezve, saruitok lábaitokon és pálcáitok kezetekben, és nagy sietséggel egyétek azt; mert az Úr pászkája az.

Nagyon hasonló ez ahhoz, amit az Efézusi levélben olvashatunk a szellemi fegyverzetünkről. Ez jelképezi azt, hogy miért kellett a sarujukat lábaikon tartani? Bármelyik pillanatban jöhet a szabadulás. Ez az üzenete a páska ünnepeknek. Ha egy nehéz helyzetben vagy, és a hited azt mondja, hogy bármelyik pillanatban jöhet az Úr segítsége, bekövetkezhet, mert hitben vagyok. Készenlétben vagyok, mert bármelyik pillanatban jöhet a segítség. Felövezve kellett lenniük, és a páskát így kellett fogyasztaniuk.

12. Mert általmegyek Egyiptom földjén ezen éjszakán és megölök minden elsőszülöttet Egyiptom földjén, az embertől kezdve a baromig, és Egyiptom minden istene felett ítéletet tartok, én, az Úr.

Döbbenetes! Képzeljétek el a családokat! Minden családban volt veszteség és gyász. Egyiptom földjén ez volt az utolsó csapás. Hatalmas ítélet volt ez. Miért kellett a vért a zsidó népnek családonként felkenni az ajtófélfára, és a szemöldökfára? Azt mondja az Úr, hogy céloim van velem.

13. És a vér jelül lesz néktek a házakon, amelyekben ti lesztek, s meglátom a vért és elmegyek mellettetek és nem lesz rajtatok a csapás veszedelemre, mikor megverem Egyiptom földjét.

Egy jelként szolgál ez a vér. Amit fel kellett kenni az ajtófélfákra. Azokon a házakon, ahol ti lesztek, meglátom a vért, és elmegyek mellettetek, és nem lesz rajtatok a csapás a veszedelemre. Amikor megverem Egyiptom földjét. A vérnek kívül kellett lennie, hogy az Úr megláthassa. Amikor a vérre rátekinthet, onnantól kezdve nem számlálja a bent lakók vétkeit, a bűneit, gyengeségeit, hiányosságait, és minden, ami odabent van a házon belül, oltalom alá kerül, mert kívül ott a vér. Döbbenetes! Ez volt a vérnek a szerepe, ez a vér oltalmat szerzett nekik, és erre a vérre Isten tekintett rá. Ha meglátom a vért, az jelül lesz nekem. Ez a páska ünnep, ez az első alkalom, hogy Isten ezt elrendeli. Valóban hatalmas kimenekedést hoz a népének, mert el is engedi a fáraó Izrael népét, és át tudnak menni a túlpartra, át tudnak kelni száraz lábbal a tengeren. Be tudnak jutni később az ígért földjére. Hatalmas szabadulást hozott nekik. Azt is hozzáteszi az Ige, hogy amikor kijöttek Egyiptom földjéről a páska vér által, nem volt köztük egy beteg sem. Az éjszaka folyamán meggyógyultak, amikor ették a páskabárány húsát, és a vért felkenték az ajtófélfákra. Óriási kijelentés van ebben nekünk! Aztán Isten meghagyja nekik, hogy ezt évről évre ünnepelni kell. Meg kell ünnepelni, a legnagyobb ünnepük volt.

14. És legyen ez a nap néktek emlékezetül, és ünnepnek szenteljétek azt az Úrnak nemzetségről nemzetségre; örök rendtartás szerint ünnepeljétek azt.

Hét napos kovásztalan kenyerek ünnepe, amely a páskabáránynak a vacsorájával kezdődött. Hogy van párhuzam, azt onnan tudjuk, hogy János könyvében, amikor a keresztes János látja Jézust jönni, akkor felkiált:

JÁNOS 1,29.

29. Másnap látá János Jézust hozzá menni, és monda: Ímé, az Istennek ama Báránya, aki elveszi a világ bűneit!

Nem egy bárány, hanem ama Báránya, aki elveszi a világ bűneit. Itt azt kiáltja János, hogy Isten hozott egy Bárányt a földre, aki a világ minden bűnéért áldozat lesz. Az Ő vére, ha felkerül az életekre, az ajtófélfákra, ha felkerül az életünkre, kimenekedést hoz minden gonosz munka alól, amit az ellenség az utunkba hozna. Ha megértjük a páskabárány vért, óriási előmenetelünk lesz az életünkben. Hogyan kell élni, ugyanis nekik is venni kellett a vérből, és fel kellett tenni az életükre, mint egy jelet. Nemcsak hogy a bárány vért ki kellett ontani, hanem utána aktív részesek voltak abban, hogy amit az áldozati bárány vérével tenni kellett, hogy az védelmet hozzon nekik. A mi váltságunk a drága vér volt, mert írja az Ige:

1PÉTER 1,18–19.

18. Tudván, hogy nem veszendő holmin, ezüstön vagy aranyon váltattatok meg a ti atyáitoktól örökölt hiábavaló életetekből;

19. Hanem drága véren, mint hibátlan és szeplőtlen Bárányén, a Krisztusén.

Isten ama Bárányának vérében. A drága, szeplőtelen vér ontatott ki érettünk, és ezt nevezi a mi váltságunknak. Drága váltságon. A hibátlan és szeplőtelen Bárány vére volt ez, a Krisztus vérében váltattatok meg. Egy váltságot fizetett értünk Isten, ami hatalmas ár volt. Senki másként nem tudta volna megváltásunkat megszerezni.

Hogy miért kovásztalan kenyereket kellett enniük? Az Újszövetségből fogunk utalásokat hozzávenni. Ez volt az első alkalom, hogy megjelent a páskabárány, és innentől kezdve évről évre a zsidó nép megünnepelte a hatalmas kiszabadulását. A hatalmas győzelmük-ünnepeként. Az Újszövetségben rengeteg helyen találunk utalást erre az ünnepre. Pál tanítja a hívőket, hogy egy kicsiny kovász az egész tésztát megkelesztheti.

1KORINTHUS 5,6-8.

6. Nem jó a ti dicsekedésetek. Avagy nem tudjátok-é, hogy egy kicsiny kovász az egész tésztát megkeleszti.

Ez a kovásztalanság, amelyre itt felhívja a figyelmünket, ami az ünnep kapcsán van. Mert Isten meghagyta, hogy kovásztalan kenyeret egyenek hét napig. Itt elmagyarázza, hogy mit jelképezett ez az Ő rendelésében. Ha van egy kicsiny kovász a tésztában, akkor az egy idő után az egész tésztát megkeleszti. Feldagad a tészta, és a kovász mindenhol szétárad benne, és többé már nem kovász nélküli. Mert az a kicsi kovász megrontotta az egészet.

7. Tisztítsátok el azért a régi kovászt, hogy legyetek új tésztává, hiszen kovász nélkül való vagytok; mert a mi húsvéti bárányunk, a Krisztus, megáldoztatott érettünk.

Ez a régi kovász a bűn. A bűn beszivárgása az életünkbe. Előtte a bűn természetében éltünk. Ahogy írja az Ige, hogy amikor megtérünk és azt az új kenyeret kezdjük enni, óvakodjunk a farizeusok kovászatól. Óvakodjunk Heródes kovászatól, írja egy másik helyen. Óvakodjunk a kovásztól! Óvakodjunk a bűn kovászatól, mert megronthatja az egész tésztát. Az egész keresztény életünket megronthatja, hogy a bűn közösségével egy felületen felvállalunk valamit. Erről szól itt. Legyetek új tésztává, hiszen kovász nélkül való vagytok! Mondja nekik Pál, hogy ti kovász nélkül, bűn nélkül való vagytok, új teremtések vagytok. A kovással nincs közösségetek, ezért tisztítsátok ki a kovászt magatok közül! Nagyon fontos üzenet. Megint a páska ünnep hordozza. Kovásztalan kenyeret esznek hét napig. Hiszen kovász nélkül való vagytok; mert a mi húsvéti bárányunk, a Krisztus, megáldoztatott érettünk. Itt a mi üzenetünk. A mi húsvéti Bárányunk volt a páskabárány, akit az Ószövetségben házanként fel kellett ajánlani, és Isten hozott egy bárányt. Ennek az ünnepnek a beteljesedéseként a mi húsvéti Bárányunk, a Krisztus megáldoztatott érettünk. Így írja. Isten hozott egy Bárányt. Íme, az Istennek ama Báránya, aki elveszi a világ bűneit, és ez a Bárány megáldoztatott érettünk. Ez azt jelenti nekünk, hogy Isten valóban eltette a bűnt az útból Isten és ember között. Többé nem állhat a bűn az útjába! Ha valaki el akarja fogadni ezt az áldozatot, akkor ez az áldozat teljességgel megtisztítja, és a bűnt elteszi az útból. A bűn természetét kiiktatja az életből, az új teremtésben nincs kovász, az kovásztalan. Az újszövetség tiszta és tökéletes, bűn nélküli. Kovásztalan kenyerek vagyunk Jézus Krisztus megváltása által. Ezért mondja, hogy tartsátok távol a kovászt magatoktól. Nagyon nagy üzenet van benne! Ámen! Dicsőséget adunk Istennek! Kis apró részeket fogunk ma lefejtetni erről a húsvét ünnepről, hogy Isten hogyan rendelte, és az mit jelent a számunkra. Közben gyógyító kenetek is áradnak a lábujjcsontokban, az Úr munkát végez.

Ebben a megváltásban teljesen elvégezte a betegségektől való megváltásunkat is. Valaki megérti, hogy mit szerzett nekünk a Bárány, dicsőséget adunk Neki, teljesen mentesen élhetünk a bűntől, a betegségektől, és az ellenség minden gonosz munkájától. Szabadon élhetünk, a Jézus nevében! Ezt ünnepeljük húsvétkor. Ez nagyon drága áldozat, nagyon drága árat fizetett Isten, végtelen szenvedéseken kellett átmennie Krisztusnak. Egy részébe bele tudunk gondolni, ami a kereszten való szenvedéseit, meg a keresztúton való szenvedéseit

foglalja magában, de az egészbe nem tudunk beletekinteni, mert Isten nem engedi meg nekünk. Nem tudhatjuk, hogy milyen szenvedés lehetett Krisztusnak, hogy szellemiekben el kellett szakadnia az Atyától, hogy magára kellett vennie a szellemi halál állapotát, hogy fel kellett magára vállalni a mi bűneinket, hogy mi bűn nélküliek lehessünk. Ezt sem az emberi értelmünkkel, sem a szívünkkel nem tudjuk felfogni. Az Atya nem engedi meg, hogy valaha is megérezhessük, mert ez olyan szörnyűséges volt a Krisztusnak. De értünk felvállalta. Csak tudnunk kell, hogy elvégezte. De az a kínszenvedés, amin át kellett mennie, az szavakba nem önthető. Jézus már két nappal az ünnep előtt jelezte, hogy húsvét közeleg, és szólt a tanítványainak, hogy készítsétek el nekem a páska vacsorát. Jézus minden évben megünnepelte a páska ünnepet. A Biblia szól róla, hogy amikor a húsvét ünnepe eljött, Ő felment Jeruzsálembe, és megünnepelte a páska ünnepet. Leült a tanítványokkal, és elfogyasztotta a páska vacsorát. Leölték a bárányt, és elfogyasztották úgy, ahogy azt a törvény írja. Ugyanis Jézusnak a törvény minden egyes kis jottáját be kellett töltenie.

Lássuk a mi Jézusunkat, amikor még itt a földön, mint próféta volt közöttünk, hogy minden évben elfogyasztotta a páska bárány vacsorát. Dicsőséget adunk ezért, hogy megláthatjuk Őt, amint ott ül az asztalnál, az utolsó vacsoránál, a tanítványokkal, és átadja magát Isten rendelkezésének. Mondja a tanítványoknak:

MÁTÉ 26,2.

2. Tudjátok, hogy két nap múlva a húsvétnak ünnepe lesz, és az embernek fia elárultatik, hogy megfeszíttessék.

Jézus a húsvét ünnepén jelzi előre a szenvedéseit. Pontosan tudta, mi vár rá. Nem váratlanul érték ezek a hatalmas megpróbáltatások, szenvedések, amiken át kellett mennie a kereszthalálig. Pontosan tudta, hogy mi vár rá. Amikor közelgett a húsvét ünnepe, akkor szól a tanítványainak arról, hogy milyen szenvedések várnak rá, és megjelenti a tanítványoknak, hogy elárulják és megfeszítik az ember Fiát. A tanítványoknak nem sok fogalmuk van még ekkor arról, hogy Jézus miről beszél. Néhány nap múlva aztán ott állnak a kereszt alatt, és amikor a sírboltba helyezik Jézust, akkor úgy érzik, hogy minden reménységük, ami volt az Ő csodálatos Jézusukban, elveszett. Hogy várták, hogy visszaállítsa majd a királyságot, hogy az Ő dicsőségében élhetnek, és be kellett fektetni Őt a sírboltba. A húsvétnak vannak olyan momentumai, olyan üzenetei, amikből az életünkben nagyon sokat meríthetünk, amikor reménytelen helyzetekben vagyunk. A húsvét győzelemmel végződik, harmadnapra Jézus kijött a sírboltból! Feltámadt Jézusunk a dicsőséges, megdicsőült testében, és mondta a tanítványainak, hogy íme élek, ti is élni fogtok. Reménytelen helyzetekben a húsvét üzenete hoz neked reménységet! Nem lehet olyan mélységben az ember, hogy Isten ereje ne tudná onnan előhozni a legdicsőségesebb megoldást, amire nem is gondoltál soha. Azzal a megoldással fog meglepni és megajándékoz téged, ha kitartasz a hitedben, és ha tudod, hogy Jézus a király az életed felett. Ámen! Dicsőség Istennek! Egy hatalmas győzelem van a húsvét ünnepében! Egy hatalmas pezsgés van a húsvét ünnepében! A feltámadás ereje benne van a húsvét ünnepében, de nem tudjuk akkor ünnepelni, ha előtte nem tekintünk rá arra, hogy Jézusnak mit kellett szenvednie, és hogy Jézus meghalt értünk. Ezt egyben kell tekinteni, az Ő megkínzott testét, a meggyötört testét, a megsebesített testét, a keresztre feszített testét, a sírba helyezését, útját a pokolban, és a feltámadását egyben kell nézni. Akkor van ennek óriási győzelem üzenete az életünkben, ha ezt egyben látjuk, ezért egy kicsit időzzünk itt, és nézzük meg Máté evangéliumban! Mind a négy evangélium ír Jézus Krisztus szenvedéseiről, a húsvét előtti napokról, és aztán a keresztalárról. A tegnapi napom azzal a csodával volt

teljes, hogy mind a négy evangélium szerint elolvashattam ezeket a fejezeteket, és összehasonlíthattam őket. Érdekes, hogy az egyik és a másik könyv más-más részeket emel ki aszerint, ahogy a Szent Szellem ihlette az íróját. De amikor mind a négyet együtt elolvassa az ember, így egészen más, mert a Szent Szellem másként itatja át az embert. Egy olyan fenséges világossággal hozza elő, amin Jézusnak át kellett mennie, hogy itt van az ideje, hogy ezt még egyszer elolvassuk. Itt nem tudjuk az egészet elolvasni, de majd otthon tedd meg, azt javaslom. Most csak részeket nézünk meg belőle.

Mondtam nektek, hogy Jézus minden évben megünnepelte a húsvétot a tanítványokkal, az Ige hozza ezt elő. A páska ünnep hét napos ünnep volt, hét napig kovásztalan kenyeret kellett enni. A kovásztalan kenyerek első napján tehát eljött a húsvét ünnepe, Jézushoz mentek az Ő tanítványai és mondták:

MÁTÉ 26,17.

17. A kovásztalan kenyerek első napján pedig Jézushoz menének a tanítványok, mondván: Hol akarod, hogy elkészítsünk néked ételedre a húsvéti bárány?

Ez az utolsó húsvét, amit Jézus a tanítványokkal ünnepelhet. A tanítványok kérdezik, hogy hol terítsünk? Hol fogjuk elfogyasztani a húsvéti bárányt? Ő csodálatos, természetfeletti módon megmondja a tanítványoknak, hogy hogyan találják meg azt a helyet. Jézus leül a tanítványokkal, és elfogyasztja a húsvéti bárányt. Pontosan úgy, ahogy a törvény azt írja. Hogy sütvé, teljesen meg kellett enni, kovásztalan kenyérral, keserű füvekkel. Pontosan úgy, ahogy a törvényben azt olvastuk az alkalom elején, Jézus úgy eszi meg a húsvéti bárányt a tanítványokkal, akik még nem tudják, hogy Istennek ama Báránya ül ott az asztalnál, és velük együtt fogyasztja a húsvéti bárányt. Amikor megették, Jézus valami különlegeset tesz.

MÁTÉ 26,26–28.

26. Mikor pedig evének, vette Jézus a kenyeret és hálákat adván, megtöré és adta a tanítványoknak, és monda: Vegyétek, egyétek; ez az én testem.

Ez kovásztalan kenyér volt. Jézus kijelenti ott az asztalnál a tanítványok körében, hogy mától a húsvét ünnepe másként lesz. Mert nem a megöletett bárány húsát fogjátok fogyasztani, hanem Isten ama Bárányának, az élő Isten egyszülött Fiának testét fogjátok enni, amikor megtöritek azt a kenyeret. Tudjátok meg, hogy az Ő teste tiérettetek odaadatott. Megtöretett, és enni kell az Ő testét. Ezt jelenti ki itt Jézus, amikor a kenyeret megtöri nekik.

27. És vevén a poharat és hálákat adván, adta azoknak, ezt mondván: Igyatok ebből mindnyájan;

28. Mert ez az én vérem, az új szövetségnek vére, amely sokakért kiontatik bűnöknek eltörlésére.

Emlékeztek, hogy az ünnep vérről is szólt? A bárány véréről? A vért fel kellett kenni az ajtófélfákra és a szemöldökfára, ez volt Isten rendelése. Azt mondja Jézus, hogy én hozok egy új vért! Tanítványok nagyon figyeltek. Ez az én vérem, az Isten Bárányának a vére. Az én vérem. Az új szövetségnek a vére, amely sokakért kiontatik bűnöknek eltörlésére. Jézus bemutatja a tanítványoknak, hogy ímé, az Istennek ama Báránya, az én testem, az én vérem. Ezzel éljete mostantól!

A tanítványok nem értették. Nem értették ezt az imádságot, nem értették Jézus szavait. El volt fedve előttük ez abban a pillanatban még. Dicsőség Istennek, hogy ezeket az ószövetségi

előképeket Jézus ilyen gyönyörűen tárja föl a tanítványoknak, és olvashatunk róla. A törvényben olvasható volt az is, hogy a leprás például hogyan tisztul meg. Mert Jézus mondja, hogy a sokak bűneinek az eltörlésére ontatik ki az én vérem. Az Ószövetségben az volt a szokás, hogy ha egy leprást vittek a paphoz, akkor a papnak az áldozati vérből hétszer kellett hinteni a poklosra, hogy megtisztuljon. Mondom nektek, hogy minden apró momentumnak fontossága és jelentése van. Nézzük ezt meg!

A 3Mózes 14-ben az egész fejezet a vérről és az olajról szól. Láthatjuk, hogy ahova vér került a főpap szolgálata által, oda kerülhetett aztán az olaj. Ahova a vér nem jutott el, oda a pap olajat sem kent. Nagyon fontos látni ezt, hogy a mi életünkben is alkalmazzuk a szent vért, és kijelentjük a szent vérnek a lüktetését az életünkre, a váltságát. Az izsóp a mi szánk. A pap izsóppal hintette a vért, mi pedig a szánkkal, a hitünkkel hintjük rá a vért az életünkre. Nem véletlen, hogy a Zsidó levélben a szent vért a meghintés vérenek nevezi az Ige. Meg kell hinteni vele az életünket. Pontosan úgy, ahogy a leprással tette a pap. A vérből hétszer kellett hinteni a leprásra, hogy az megtisztuljon.

3MÓZES 14,7.

7. És hintse meg a poklosságból megtisztulandó embert hétszer, és ítélje azt tisztának; az élő madarat pedig bocsássa szabadon a mezőre.

Mivel hintse meg? Az áldozati vérrel kellett meghintenie. Miután ez a hét meghintés megtörtént a vérről, a pap kijelentette, hogy tiszta a poklos, megtisztult. A poklosság pedig a mi bűnös voltunk. Isten szemében mindannyian bűnben születtünk, a bűn természetébe. A bűn természete rajtunk volt, amíg Krisztust el nem fogadtuk. Hogy Krisztus vére teljes váltság legyen érettünk, az Ő szent vérenek is hétszer kellett a kifolynia a testéből a földre.

Pontosan úgy, ahogy azt a pap tette az ószövetségben. *Hétszer kellett kifakadnia a testéből a vérnek.* Döbbenetes a hasonlóság! Ha gondolatban végigmegyünk a Kálvária útján, amit Jézus Krisztusnak szenvednie kellett, pontosan be tudjuk azonosítani a hét helyet. Hétszer kellett kifakadnia a drága testéből, abból a szeplőtelen testből a szent vérnek, hogy mi hétszer legyünk meghintve Isten szemében, hogy teljes üdvösségünk legyen, hogy tökéletes üdvösségünk legyen. Mert már az ószövetségi előkép sem csak úgy véletlenül volt oda leírva. Isten szent oltárán, a szent rendelések a szent templomban ez így volt megírva, a vért hétszer kellett hinteni a bűnösre. Nézzük meg! Elképesztő az a szenvedés, amit Jézus szenvedett értünk, és ez hozzátartozik a húsvéthoz. A tökéletes megváltáshoz volt erre szükség, hogy mondhassuk, hogy többé a bűn nem uralkodik felettünk, hogy teljesen tiszták vagyunk, hogy Isten hozhassa az új teremtést, hogy hozhassa Ő életét, hogy hozhassa az Ő lakozását mibennünk. Ehhez a vérnek meg kellett minket tisztítania. Az első pont, ahol a vér kifakadt a testéből, az a **Gecsemáné kertjében** volt. A Lukács 22,44-ben olvasod, hogy haláltusában volt Jézus.

LUKÁCS 22,44.

44. És haláltusában lévén, buzgóságosabban imádkozék; és az Ő verítéke olyan volt, mint a nagy vércseppek, melyek a földre hullanak.

Ha az ember nehéz helyzetekben van, akkor megtudja, hogy tud még annál is buzgóságosabban imádkozni, mint ahogy addig imádkozott. Így volt Jézus is. Az egész életét imával töltötte, de itt, ezen a helyen a szellemi halál természetét, és az emberiség minden bűnét kellett magára vállalnia, mert minden bűnért váltság volt. Az összes elkövetett bűnt magára kellett vállalnia annak a szeplőtelen báránynak, aki soha bűnt nem követett el. Soha nem volt közössége a bűnrel. Ahogy mondja, hogy az ellenségnek nincs bennem semmije –

képzeljétek el! Jézus szeplőtelen volt, és így kellett magára vállalnia a bűnnek, a mocsoknak, a szennynek, az ocsmány dolgoknak, az aljas dolgoknak a sokaságát, ami csak a világban gonosz és kivetni való van, azt Jézus mind magára kellett, hogy vegye. A bűn zsoldja halál – ezért került haláltusába. Haláltusában lévén buzgóságosabban kezdett imádkozni. Látod-e ezt a Jézust, aki ezt érted felvállalta? Látnod kell Őt a Gecsemáné kertben ahhoz, hogy megértsd, mit tett érted! Még buzgóságosabban imádkozott, és az Ő verítéke olyan volt, mint a nagy vércseppek, amelyek a földre hullottak. Ez volt az első hely, ahol az Ő szent vére a testéből megszentelte a földet, a bűnös földet és az embert. Dicsőséget adunk Istennek! Ez volt az első hely, hogy a testéből a vér kiontatott.

Ezután elvitték Kajafás főpaphoz, és Kajafás főpap udvarába. Bántalmazták Őt, verték, arcul ütötték, csapdosták, és kitepték a szakállát. Az Ésaías könyvében látjuk meg, hogy mi történt.

ÉSAIÁS 50,6.

6. Hátamat odaadám a verőknek, és orcámat a szaggatóknak, képemet nem fődöztem be a gyalázás és köpdösés előtt.

Kiszaggatták a szakállát. Ez volt a második hely. A kínzásnak egy egészen brutális módja, amin Jézusnak végig kellett mennie az emberi gonoszságból fakadóan. Kiszaggatták a szakállát, és ezen a ponton Jézusnak újra kifolyt a vére. Ez volt a második, amikor Isten meghintett minket a szent vérrel. Mert ez szent vér volt, szeplőtelen volt, büntelen volt, Isten vére volt. Istentől fogant Mária méhében.

Ezután Pilátushoz viszik, és Pilátus látja az Ő ártatlanságát. Igazából nem akar beleegyezni a zsidók követelésébe, hogy „feszítsd meg, feszítsd meg!”. Nem akarja Őt halálra adni, és többször próbálja mondani a népnek, hogy szokás ilyenkor kiadni egyet, és kiadom nektek Jézust. A tömeg kiabálja, hogy nem Őt, hanem Barabást. Barabást engedd el, aki gyilkos volt! Végül is Pilátus mossa a kezeit, és a kihallgatások után többször megkérdezte Jézustól, hogy honnan vagy te, Isten vagy te valójában? Nincs Pilátusnak békessége a döntéssel, hogy Őt halálra adja. A feleségének is volt egy álma, hogy borzasztó sokat szenvedett azon az éjszakán ezzel az emberrel kapcsolatban. Nem volt Pilátusnak békessége a döntéssel, de a nép kényszerítésére végül is Jézust kiadja nekik.

Amikor Jézust megkorbácsolták, ez volt a harmadik momentum, amikor az Ő vére kifakadt a testéből. Méghozzá egy óriási területen sebeztek meg, az egész háta merő seb volt. Ép bőrdarabka nem maradt a testén, mert ezek a korbácsütések – üvegszilánkkal teljes bőrszíjköteg – érték Őt. Ezt csapták a katonák a hátára negyvenszer, és ott bőr és ép terület nem maradt a testén. Cafatokban tépték le a hátáról a húst. A belső szerveit, a veséjét, tüdejét. A csontjáig letépték, leszaggatták a húst a hátáról. Tudd meg, hogy ezt is elszenvedte érted! Elszenvedte Jézus, a Bárány, az áldozati Bárány érted.

Miután így megkorbácsolták, Pilátus azt mondja: Ímhol az ember, előadom nektek. És még ekkor sem akarta keresztre feszíteni, azt mondta, hogy most már csak megkönyörülnek rajta. De nem így történt, a nép továbbra is kitartott amellett, hogy ha Ő Istennek mondja magát, meg kell halnia. Ezek után töviskoronát tesznek a fejére, és bíborba öltöztetik.

Amikor a töviskoronát tették a fejére, akkor újabb pontokon megnyitotta Isten a szent Bárány testét, és vér folyt. Ez volt a negyedik, ahol meghintette az emberiséget a szent vérrel. A drága menyeyi Atyánk szerelme cselekedte ezt. Végigszenvedte ezt Jézus érted, és ha nem hatol a húsig, hogy ezt Ő elvégezte, akkor még nem látod magadat benne gyógyultan.

Engedd magadhoz ennek az igazságát! Érezd át, hogy Ő ezt elszenvedte érted! Amikor húsba markoló lesz, akkor fogod tudni, hogy ha ezt Ő elszenvedte, akkor te meggyógyultál, a Jézus nevében! Különböztetve Isten nem engedte volna meg, hogy ezen végigmenjen. A Máté 27,29-ben olvassuk, hogy töviskoronát tettek a fejére. Minden egyes momentumnak megvan az igei vonatkozása, el lehet olvasni.

MÁTÉ 27,29–30.

29. És tövisből font koronát tettek a fejére, és nádszálat a jobb kezébe; és térdet hajtva előtte, csúfolják vala Őt, mondván: Üdvöz légy, zsidóknak királya!

Még ezek után is kicsúfolták a vérző Bárányt, a mélységes sebekben kivérzett Bárányt.

30. És mikor megköpdösék Őt, elvevék a nádszálat, és a fejéhez verdesik vala.

Képzeld el, hogy már mindenhol vér folyik a szegény Bárányunkból, a szent Bárányból, az Úr Jézus Bárányból, a Páskabárányból! Ezen végig kellett mennie. Ez volt a negyedik, hogy vér folyt a földre. Hétszer kellett meghinteni a bűnöst, ne felejtse el, még nincs vége. Hétszer kellett a leprást meghintenie a papnak.

Ezek után átszegezik a kezeit, mert Pilátus kiadja keresztre feszítésre. Átszegezik a kezeit – a kereszten van már. Vinnie kellett a keresztfáját a Golgotára, azon a hátán, ahol már hús nem volt, azon a megsebzett hátán, egy merő hús és vér, ott kellett vinnie a keresztfáját. Amikor odaértek a Golgota hegyére, ott keresztre feszítették. Itt kerültek a szögek, óriási, vastag római szögek a tenyerébe. Ez volt az ötödik pont, ahol Isten szent Bárányának a vére folyt érted. Ámen.

És utána átszegezték a lábait. Ez a hatodik. Hatodik meghintés a szent vérrel. Vedd a súlyát ennek, hogy teljesen tiszta vagy! Teljesen megtisztított téged ez az áldozat. A kezeit és a lábait átszegezve lássad most a Bárányt, amikor felállítják a keresztet. Középen volt az Ő keresztfája. A Zsoltárok 22-ben már prófétál erről a zsoltáros. Azt írja: „mert ebek vettek körül engem”. A szentet, a Bárányt, az Isten Bárányát!

ZSOLTÁROK 22,16.

16. Mert ebek vettek körül engem, a gonoszok serege körülfogott; átlyukasztották kezeimet és lábaimat.

Már ezer évvel előtte Jézus tudta, hogy ez vár rá. Benne van a Zsoltárokból. Szükség volt-e, hogy ezt elszenvedje? Érted szenvedte és értem. Mert Isten annyira szeretett minket, és nem volt más ár. Ezt Jézusnak el kellett szenvednie. Jézus imádkozik a Gecsemáné kertben, hogy ha egy mód van rá, Atyám, akkor vedd el tőlem ezt a poharat, ha egy lehetséges mód van, akkor ezen ne kelljen végigmennem! De nem volt más, ennek így kellett lennie. Neki ezt el kellett szenvednie. Dicsőséget adunk Istennek! Ha naponta végiggondolod, hogy mit szenvedett, akkor a betegség súlya nem tud rád nehezédeni, mert tudod, hogy Jézuson volt. Ezeket mind elszenvedte.

A Zakariás 12,10 mondja: Reám tekintenek, akit átszegeztek. Az Ószövetség utal már rá, számtalan helyen olvassuk, hogy átszegezték, keresztre feszítették. Hat órát szenvedett a kereszten. Abból az utolsó három óra szenvedését senki nem láthatta. Akkor teljes sötétség borította a földet. Isten nem engedte meg, hogy lássa az ember, aki ott áll a kereszten, hogy mit szenved a Bárány. Mert felismerhetetlenségig összezúzták az arcát. És az a rengeteg betegség és kín és baj és fájdalom, ami rajta volt, eltorzította az egész lényét, a felismerhetetlenségig. Ezt a szenvedést Isten nem engedte meg, elrejtette az ember elől, nem láthatta az

ember. Mindaddig, amíg Jézus felemeli a hangját és kiáltja, hogy elvégeztetett! Amikor lejárt a szenvedés ideje a kereszten, akkor felkiáltott, hogy elvégeztetett.

Én Istenem, én Istenem, miért hagytál el engem? Ez az egyetlen hely, ahol Istent Istennek szólítja, és nem Atyának. Itt azért nem hívhatja Atyjának, mert átvette azt a helyet, ahol te álltál. A bűnnek a helyét. Te addig, amíg a bűnben voltál, nem szólíhattad Istent Atyádnak. Nem szólíhattad, mert távolság volt köztetek a bűn miatt. Az Istenhez kiáltott, az Atyjához, hogy én Istenem, én Istenem, miért hagytál el engem? Mert Isten nem tekinthetett a bűnre. A bűn miatt elszakadt az Atyjától, és Istené lett, aki megítéli a bűnt, ami rajta volt. Emésztő haragjának tüzével emésztette Őt, a bűnt, amit felvállalt, a bűn természetét. Döbbenetes megváltás volt ez!

Amikor így felkiáltott Istenhez, az utolsó lehelete előtt lehajtotta a fejét. Felkészült a halálra, tudta, hogy itt a perc, és nincs több lélegzete. Lehajtotta a fejét, a méltósághoz illően, ahogy meghajtja az ember magát Isten előtt, és ahogy meghajtotta a fejét, kilehelte a szellemét. Nem váratlanul érte a halál sem. Meghajtotta a fejét Isten előtt: Legyen meg a Te akaratod, Atyám! Így lehelte ki a szellemét. Amikor ez megtörtént, amikor Jézus kilehelte a szellemét az utolsó leheletével, akkor következett be a halál a testében. Az Isten egyszülött Fia, a bűnben és a halálban. Abban a pillanatban, amikor kilehelte a szellemét, egy nagyon fontos mozzanat történt. Ez az, ami lélegzetelállító még ezek felett, amik történtek. A templom kárpítja, az a vastag, méreteiben súlyos kárpit abban a pillanatban, amikor Jézus kilehelte a szellemét, a tetejétől az aljáig kettéhasadt. Ezt mindenki láthatta, aki a templom előtt volt. Isten ajtót nyitott az embernek, hogy oda bemehessen. Megtudjuk majd a Zsidó levélből, hogy a teste volt a kárpit, hogy bemehessünk Istenhez, és többé ne legyen a bűn köztünk és Isten között. Nekünk bejárásunk van a szentek szentjébe Jézus teste és a vére által. Hatalmas dolog volt ez.

De nem szaladunk előre, még a hetedik sebhely hátra van. A nagy húsvét napjára készülve, hogy nem maradjanak a testek az ünnepre a kereszten, le akarták venni őket a keresztről. Ezért a Jézus mellett jobbról és balról felszegezett bűnösöknek megtörték a lábszárcsontjait, hogy gyorsabban meghaljanak. Jézusnál erre nem volt szükség, mert megpróbálták felőle, hogy egy csontja se töressék meg. Ezért a vitéz, aki ott volt, látta, hogy Jézusban már nincs élet. De biztos akart lenni benne, ezért a dárdájával átdöfte az oldalát.

JÁNOS 19,34.

34. Hanem egy a vitézek közül dárdával döfte meg az Ő oldalát, és azonnal vér és víz jött ki abból.

Ez volt a hetedik pont, ahol Isten meghintette az emberiséget a vérrel. Vér és víz jött ki. Azért vált külön a vér és a víz, mert halott volt, és a szívburok megrepedt. Ekkor a katona megnyugodott, hogy Jézus is halott. Ez a hetedik pont, amikor Ő már halott volt, de a vér még mindig megszólalt, ugyanis a vér örök életű. A vért, a szent vért az angyaloknak össze kellett gyűjteniük, mert az Ő vére nem olyan vér, ami egy óra múlva megalvad, hanem örök életű. Isten élete van benne. Állandóan pezseg! Fent a mennyben egy szökőkút formájában ünneplik a szent vért szüntelen, mert váltság az emberiségért. Az angyaloknak össze kellett szedni, cseppenként össze kellett gyűjteni ezt a szent vért, hogy amikor Jézus megy föl majd a megdicsőült testében, és bemutatja ezt a gyönyörűséges véráldozatát az Atya előtt, akkor az angyalok vitték előtte a kiontott szent vért. A hétszer megsebzett testéből, a hétszer megnyitott testéből, hogy te hétszer meg lehess hintve a szent vérrel. Hatalmas dolog! Teljes üdvösséged, teljes megváltásod van! Ahogy megnyitották az oldalát dárdával, ez annak a

szimbóluma, hogy Isten akkor előhozta a menyasszonyt. Ádám oldalbordájából előhozta Évát, amikor az mély álomba merült. Amikor Isten a Fiát ilyen álomba küldte, hogy elaludt és megnyitották az Ő oldalát, akkor előhozta Isten a megszentelt menyasszonyt. A Krisztus menyasszonyát. Te és én ebben a Testben. A megszentelt, szeplőtelen hívő sereg, a Krisztus menyasszonya, a gyülekezeti Test előállhatott avval a döféssel. A második Ádám oldalát ahogy megnyitotta Isten, jött a dicsőséges menyasszony.

Istennek minden mozzanatával terve volt. Lenyűgöző ez a kegyelem. Minden egyes apró momentummal üzenete van Istennek a számodra, hogy mennyire szeret. Nem lehet annyira könnyedén játszani, hogy Isten szeret, és akkor megyünk tovább. Ha belegondolsz, hogy milyen árat fizetett azért, hogy te ezt megismerhesd, hogy közölhesse veled ezt a szeretetet! Lenyűgöző, amit az Úr Jézus értünk felvállalt, hogy megmutassa, szereti az Atyát, és engedelmességből ezt megcselekszi. Tudta, min kell végigmennie, és megtette, és megtette érted. Ennyit érsz te az Atyának! Az Atya feláldozta Őt, feláldozta. Ez egy áldozat, áldozati bárány. Feláldozta, a keresztfán áldozta fel Őt.

A kárpitra térjünk egy kicsit vissza, itt a vége felé egy pár percet érdemes még időzni evvel. Közben nagyon erős kenetek vannak a vesében, a tüdőben, mert a Szent Szellem bizonyosságot tesz arról, hogy ti azokban a szent sebekben meggyógyultatok. Teljes és tökéletes gyógyulásotok van. Amint ez megérinti a szívedet, a hit felébred, el tudod fogadni a gyógyulásodat. Ugyanis ugyanazért a bűnért kétszer nem lehet megbüntetni valakit. Jézust Isten megbüntette. Ha te ezt a bűnt elköveted, te szabad vagy. Soha ne legyetek kárhoztatás alatt ezért! Tudd, hogy Jézus megfizette a büntetését, ezért szeresd Őt, és fogadd el, és vadd meg a bűneidet, és vedd magadra a Szent Vér megtisztító erejét! Jelentsd ki, hogy megtisztultál, jelentsd ki, hogy megigazultál és ne engeddd, hogy a bűn a fogságában és a kárhoztatásában tartson, és büntudat alatt légy! Akkor nem fog működni a hitted, ami által ezt el tudod venni. Ez elvégeztetett. A hitednek szabadnak kell lenni, teljesen szabadnak kell lenni, és ezért kell tisztán látnunk, hogy Jézus ezt elvégezte. Elvégezte, mondta a kereszten, az utolsó szava volt: elvégeztetett.

MÁTÉ 27,50–51.

50. Jézus pedig ismét nagy fennszóval kiáltván, kiadá szellemét.

51. És ímé, a templom kárpitja a tetejétől az aljáig kettéhasadt; és a föld megindula, és a kősziklák megrepedezének;

Voltak még más jelek is: a föld megindult, hatalmas földrengés lett, a kősziklák megrepedtek, a sírok megnyíltak, és sok elhunyt szentnek a teste föltámadt, képzeljétek el! De azért megvárták Jézust, addig nem mentek be a városba. Van egy rend a királyságban. Nem szaladtak be az utódaikhoz, amíg Jézus fel nem támadt a halálból, és Ő vezette be őket a városba. Képzeljétek el ezt az örömet, ami akkor volt. Óriási, nagy szellemi mozdulás volt, amikor Jézusnak elhagyta a testét a szelleme. És hova kellett lemennie? Nem mehetett rögtön fel a mennybe. Azok a bűnök voltak rajta, amiket te meg én elkövettünk, és a bűn természete. Le kellett mennie arra a helyre, ahova te meg én kerülnénk, ha Jézus nem tette volna meg helyettünk. Vagy Jézus eljött, de az illető nem fogadta el, akkor is oda kerül. Az a hely, ahova a bűnösök kerülnek, a pokol. Itt egy óriási megmérettetés volt, amiről a Biblia nem sokat ír, csak azt, hogy győzelem. De hogy ott Jézusnak min kellett abban a három napban végigmennie, ez megint el van rejtve a szemünk előtt erősen. A szenvedéséről nagyon bőségesen olvasunk, de arról, hogy Jézusnak a pokolban töltött idő miből állott, arról keveset tudunk.

A sátán azt hitte, hogy győzedelmeskedhetik felette. Összegyűjtötte a teljes seregét, de nagyon melléfogott. Már előtte is sok baklövést követett el, de most begyűjtötte a teljes démoni sereget – az összes lidércét és mindenkit, aki hozzá tartozott –, hogy dicsekedhessen, hogy legyőzte a Jézust, és ott tartja majd örökre. Jézuson volt a bűn, s a bűnnek a súlya, ezért azt hitte a sátán, hogy örökre a rabságában tarthatja. Jézus egy szót sem szólt a három nap alatt, hagyta, hadd dicsekedjen. Oktalanul tette a sátán, hogy így dicsekedett, mert nagyon megszégyenült. Ugyanis az a nézősereg – mert volt egy nézősereg, írja a Biblia –, akik az Ábrahám ölében várakoztak erre a megváltásra, látták Jézust bejönni. A pokolnak egy elkülönített része volt ez, onnan látták ezt a megmérettetést Jézus és a sátán között. Amikor a harmadik napon Isten felszabadító szava lehatolt a pokolba, hogy az Ő Fiát megelevenítette, életre előszólította, és a bűn igáját levágta Róla, akkor megolvadtak ettől a hatalmas erejű szózatától! Tönkrementek a démoni seregek. A fegyverzetüket elvesztették. Kiüresítette őket. Istennek egy szavára lett mindez. A Fiát előhozta, és az ellenséges seregeket semmissé tette. A Kolossé levél írja, hogy ezt a hatalmas győzelmet miként mutatta be Jézus.

KOLOSSÉ 2,15.

15. Lefegyverezvén a fejedelemségeket és a hatalmasságokat, azokat nyilvánosan megszégyenítette és mutogatta, győzelmet aratván felettük a keresztfá által.

Elvesztették a fegyvereiket, amiket addig maguknak tudtak. Fegyverek nélkül vannak ma a démonok, és nagyon sokat nem tudnak ártani, ha nem adsz nekik saját magad felhatalmazást. Ezt tudni kell. Lefegyverezte a fejedelemségeket és a hatalmasságokat, azokat nyilvánosan megszégyenítette. Ki volt a közönség? Ábrahám keble. Ott tapsoltak a győzelemben. Látták Jézus Krisztus felszabadulását a bűn köteléke alól, a sátán köteléke alól. Nyilvánosan megszégyenítette és mutogatta őket, és ez egy győzelmi felsorakozás volt. Láthatták, hogy Jézus a győztes, és utána az ószövetségi szentek serege ünnepelte ezt a győzelmet. Óriási győzelem volt, óriási volt! Mutogatta, győzelmet aratván felettük. Az egész démoni gyűjtemény felett, minden tagja felett győzelmet aratott.

Ez az Ige hozzáteszi, hogy győzelmet aratott felettük a keresztfá által. Ha Jézus nem szenved el a keresztfát, ez a győzelem nem jöhetett volna elő. Ez így volt megírva, így volt elrendelve, és Jézus engedelmes volt. A te győzedelmednek a része a keresztfán való szenvedések sora. Mily hálás a szívünk, hogy ezt megélhettük, hogy ez a mienk lett, hogy megismerhettük. Jézus mindenkiért elszenvedte. Hány ember él a világban, aki nem ismeri? Ugyanúgy szabadon élhetne, mint te, ha valaki elmondaná neki, és ő elfogadja. Lenyűgöző! Lenyűgöző ez a kegyelem ebben a csodálatos üzenetben, a húsvét üzenetében. Mert a húsvét üzenete az úgy szól, hogy Krisztus meghalt a mi bűneinkért, aztán eltemettetett, és feltámadott a harmadik napon.

1KORINTHUS 15,3–4.

3. Mert azt adtam előtökbe főképpen, amit én is úgy vettem, hogy a Krisztus meghalt a mi bűneinkért az Írások szerint;

4. És, hogy eltemettetett; és, hogy feltámadott a harmadik napon az Írások szerint;

Hogy a Krisztus meghalt szenvedéseit követően, eltemettetett és feltámadott a harmadik napon. Ha megérted, hogy a hited által te is ott voltál, hogy amikor a kereszten szenvedett, akkor a te bűneid miatt szenvedett. Amikor levették a keresztről, akkor te is ott voltál Őbenne.

Amikor eltemették, akkor Vele együtt te is eltemettéted a halálba. A jövő héten nézzük majd ezt a verset. Így írja szó szerint: Ővele együtt eltemettettünk a halálba, ha hiszünk benne. Isten szemében ott voltunk, és Ővele együtt feltámasztattunk erre az új életre. A feltámasztás erejét is meg kell ünnepeelnünk húsvétkor a Jézus nevében, mert Ővele együtt Isten minket is feltámasztott a halálból. Ha azt mondod, hogy ez a kétezer évvel ezelőtti történés mi jót hozhat ez az én életembe? Mit meríthetek én ebből? Hogy tudja ez az életemet befolyásolni a mindennapjaimban? Hogy tudja az én életemet jobbá tenni? Akkor a Róma levélben van neked írva egy titok. Minden kereszténynek tudni kellene ezt a verset. Úgyhogy ezt a verset külön kiírhatod magadnak, ha most nagyon kezdő vagy még. Azt írja ott az Ige, hogy az a Szellem, aki feltámasztotta Jézust a halálból, Isten Szelleme. Vagyis tudnunk kell, hogy Jézus nem saját erejéből támadt fel, hanem amikor Isten szólt és a Szelleme hordozta az erőt, az az erő emelte Őt ki a halálból. Az a Szellem emelte ki, az Isten Szelleme, a dicsőség Szelleme emelte Őt ki a halálból. Az támasztotta fel a halálból a drága Jézus halott testét. Három napig a sírboltban feküdt, és te is ott feküdtél vele. Volt időd gondolkozni azon, hogy meghaltunk a bűnnek. Ha fel akarna elevenedni valami az Ő cselekedeteiből, akkor érdemes kicsit időzni rajta, hogy meghaltunk, ott voltunk a sírboltban. Amikor ez a Szellem mondja

RÓMA 8,11.

11. És ha annak a Szelleme lakik bennetek, aki feltámasztotta Jézust a halálból, ugyanaz, aki feltámasztotta Krisztus Jézust a halálból, megeleveníti a ti halandó testeiteket is az Ő tibennetek lakozó Szelleme által.

Ő feltámadt ugye, ez a mi hitünk? Mert ha Ő fel nem támadott, akkor hiábavaló a mi hitünk. Ő feltámadott. Ha az a Szellem lakik bennetek, aki feltámasztotta Krisztus Jézust a halálból – hányan tudjátok, hogy ott lakik bennetek, akik feltámadtatok? Csak annyi kell, hogy beszéljünk. Van egy nagyon fontos mindennapi szolgálata ennek a Szellemnek. Megelevenít. Nem csak a halott testét hozta elő Jézusnak, nem csak a mi szellemi születésünket hozta meg, hanem elvégzi azt, hogy megeleveníti a mi halandó testünket. Vagyis a sejtcelláinkat, a csontjainkat, az ízületeinket, az arcbőrünket, az életünk mindennapjait, a kegyelmet, megeleveníti a mi halandó testünket. Képzeld el!

Úgyhogy nem csoda, hogy fiatalabbnak érzed magad, mint tíz évvel ezelőtt. Mert ha ennek helyet adsz az életedben, akkor ez munkálkodik. Munkálkodik, és folyik az olaj közben. Az Úr nagy gyönyörűségben van, hogy elfogadtátok örömmel. Ezt Ő elvégezte, és megeleveníti a mi halandó testünket az Ő mibennünk lakozó Szelleme által. Vagyis a Szent Szellem nem tétlenkedik benned, amint helyet adsz ennek az izsóppal, a szád szavaival, a hiteddel. Ha merítesz ebből és megvallod, hogy ez neked így van, abban a pillanatban munkába indul, és végzi ezt a megelevenítést. Egyszerűen olyan változásokat tapasztalhatsz magadon, hogy lenyűgöz az Úr, hogy ezek, hogy lehetségesek. Ez a megújulás, amiben részesít minket. Ez az Ő munkája, a megelevenítő munkája. A kereszténység öröksége. Húsvétkor ünnepeljük. Pál mondja, hogy megismerjem Őt, és az Ő feltámasztásának az erejét. Feltámadtunk a halálból, megelevenít minket a halálból. Ezt ünnepeljük húsvétkor. Örvendezünk ebben.

Elkezdünk úgy örvendezni, hogy látjuk magunkat, hogy kijöttünk a sírból. Amikor Jézus kilépett a sírboltból, akkor mi is kijöttünk Ővele. Jézus új testet, egy megdicsőült testet kapott. A sebek helye ott van a testén, de a fájdalmakat már elfelejtette, mert régen lezárta, új életet kapott, és csak a Biblia rögzíti. De Ő már neked örül, és jobban örül, mint azoknak a szenvedéseknek, amin végig kellett mennie, mert látta az előtte lévő örömet. Ezt írja a Biblia, hogy látta az előtte lévő örömet. Úgyhogy most köszönd meg neki ezt! Köszönd meg neki,

hogy érted cselekedte! Engedd, hogy ez a szent vér megmosson! Engedd, hogy ez a szent vér lüktessen! Engedd, hogy ez a szenvedés olyan valóságos legyen az életedben, hogy tudd, neked már nem kell elszenvetned azt, mert a mi húsvéti Bárányunk megáldoztatott. Hiszed-e ezt? Ha hiszed, akkor emeld fel a kezed! Kezdd el imádni Őt! Fölállunk, és elkezdjük Őt úgy imádni, ahogy megérdemli, mert Ő ezt elvégezte, és ez a megváltás valóságos. Elkezdjük Őt imádni, hogy ezt Ő elvégezte értünk. Miért imádod Istent? Mutass az embereknek a keresztre, hogy mit szenvedett érted Jézus! Ezt elvégezte, új életre jött elő, és előhozott téged is. Imádat jár érte, imádat és imádat. Kérd meg a Szent Szellemet, hogy ismertesse meg veled még jobban, hogy mit hoz neked ez a megváltás! A mindennapokban lehet élni ezt a csodát. A mindennapokban. Ez nem csak annyi, hogy kétezer évvel ezelőtt történt, és ma ünnepeljük. Szó sincs róla, minden percben ünnepeljük ezt a megelevenítő közösséget, amelybe bevitt minket a Jézus nevében. Tudsz-e ennek örvendezni? Ha igen, emeld fel a kezedet! A gyönyörű dicséretbe belefolyunk, a Jézus nevében, elkezdjük imádni, dicsérni és magasztalni Őt. Ámen.

A felhasznált bibliai versek a King James kiadás számozását követik.